

tentiære Anstalter, gælder det samme ikke, naar Talen er om de ældre mandlige Forbrydere og de kvindelige Forbrydere.

Hvad de ældre mandlige Forbrydere angaar, maa det imidlertid antages, at der ikke — i alt Fald ikke, hvis de i Lovforslagets § 2 nævnte Foranstaltninger foretages — i en nogenlunde nær Fremtid vil blive Brug for yderligere Plads, end den, der findes i de bestaaende Strafanstalter for Mænd, Horsens Strafanstalt og Vridsløselille Forbedringshus, naar disse gennem Opførelsen af en ny Anstalt af den ovenfor skildrede Type befries for i hvert Fald en stor Del af de yngre mandlige Forbrydere, som nu huses i dem. Og da dernæst Beskaffenheden af de nævnte Strafanstalter for Mænd ikke gør deres Nedlæggelse ønskelig i en nogenlunde nær Fremtid, vil det ikke være tilraadeligt nu at opføre en ny Strafanstalt til fremtidig varig Brug for ældre mandlige Straffanger.

Derimod er det i høj Grad ønskeligt, at den for Kvinder bestemte Strafanstalt paa Kristianshavn snarest muligt erstattes af en ny Bygning. Herved erindres om det i Rigsdagssamlingen 1898—99 af Justitsministeren i Folketinget fremsatte Forslag til Lov angaaende Opførelse af en Strafanstalt ved Valby for kvindelige Forbrydere og om Nedlæggelse af Strafanstalten paa Kristianshavn (se Tillæg A. til Rigsdagstidende 1898—99, Sp. 2347). Under Forhandlingerne om dette Forslag i Folketinget viste det sig, at der vel var Enighed om, at Kristianshavns Strafanstalt paa Grund af de i Bemærkningerne til Forslaget nærmere paaviste Mangler (se Tillæg A. til Rigsdagstidende 1898—99, Sp. 2351 ff.) burde nedlægges, medens derimod en overvejende Del af Tingets Medlemmer vare imod den nye Anstalts Opførelse ved København. Lovforslaget blev derfor standset ved dets anden Behandling i Folketinget, idet Tinget ved Slutningen af denne vedtog et af dets Finansudvalg fremsat Forslag om Overgang til Dagsordenen, hvori Regeringen opfordredes til gennem fornøden Undersøgelse at finde en hensigtsmæssig Byggegrund uden for København og nærmeste Omegn for den paatænkte Anstalt og til paa Grundlag deraf paany at fremsætte Forslag til Opførelse af denne. Ifølge denne Opfordring lod Ministeriet i Løbet af Sommeren 1899 foretage en saadan Undersøgelse i forskellige af Landets Købstæder, for at det kunde blive konstateret, hvorvidt der andre Steder end i Hovedstadens umiddelbare Nærhed kunde paa-

peges en Byggeplads, som maatte anses for særlig skikket til Opførelsen af den paatænkte Anstalt. Og paa Grundlag af denne Undersøgelse udarbejdedes der af Overinspektøren for Fængselsvæsenet et Forslag til Lov angaaende Opførelse af en Strafanstalt ved Hillerød for kvindelige Forbrydere og om Nedlæggelse af Strafanstalten paa Kristianshavn, hvilket Forslag imidlertid ikke naaede frem til Rigsdagen.

Forslaget om Nedlæggelse af Kristianshavns Strafanstalt motiveredes ved, at Anstalten led af væsentlige Mangler i hygiejnisk og fængselsmæssig Henseende, at den frembød en forholdsvis stor Brandfare, og at dens Vedligeholdelse krævede uforholdsmæssig store Bekostninger. Til disse Mangler, med Hensyn til hvilke Forholdene ikke have forandret sig siden det nævnte Forslags Fremsættelse, er yderligere — da Antallet af kvindelige Strafarbejdsfanger i de sidste Aar er gaaet stærkt ned*) — kommen Hensynet til, at Personalets Størrelse ikke staar i noget rimeligt Forhold til Fangeres Antal, hvilket baade gælder det overordnede Personale og det ved det udstrakte Bygningskompleks og dets uensigtsmæssige Indretning nødvendiggjorte store underordnede Opsynspersonale.

Det maa saaledes vedblivende erkendes for i høj Grad ønskeligt at nedlægge Kristianshavns Strafanstalt, og da det, som ovenfor bemærket, ikke kan antages, at en ny Straffelov vil medføre nogen væsentlig Forandring med Hensyn til Formen for de Frihedsstraffe, der idømmes Kvinder, er det formentlig uden Betænkelighed paa nærværende Tidspunkt at foreslaa Opførelsen af en ny Strafanstalt for Kvinder. Med Hensyn til Størrelsen af en saadan bemærkes, at medens det ovennævnte i Rigsdagssamlingen 1898—99 fremsatte For-

*) Det gennemsnitlige daglige Fangebelæg var i

Finansaaret 1892—93	144
93—94	138
94—95	134
95—96	122
96—97	116
97—98	100
98—99	98
99—1900	103
1900—01	102
01—02	101
02—03	93
03—04	77
04—05	76
05—06	75
06—07	74
07—08	89
08—09	73
09—10	72